

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 361

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 302 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2–5
Decizia nr. 305 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) pct. 4 și ale art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora	5–7
Decizia nr. 392 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
377. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind cooperarea în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, semnat la Skopje la 27 mai 2010.....	9
Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind cooperarea în domeniul comunicațiilor și societății informaționale....	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
148. — Ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală pentru aprobarea Listei oficiale a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2012	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 302

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Asociația Ofițerilor de Geniu în Rezervă și Retragere „Constantin Hârjeu”, Asociația Cadrelor Militare de Căi Ferate și Transporturi, Asociația Cadrelor de Chimie Militară în Rezervă și Retragere „Constantin T. Nenițescu”, Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ofițeri de Rezervă din România „Dr. Carol Davila”, Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere „A. I. Cuza” — Filiala Sector 5 București, Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și Retragere „Honor et Patria Vae Victis”, Stelian Teodor Palade, Dan Crihan și Constantin Stănășilă în Dosarul nr. 10.397/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.515D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocat Graziela Bărlă, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorilor excepției. Acesta susține, în esență, că textele de lege atacate îngrădesc drepturi fundamentale ale unei anumite categorii profesionale prin aceea că Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 a Curții Constituționale produce efecte juridice negative asupra dreptului constituțional la pensie al militarilor rezerviști. Astfel, se arată că respectiva decizie, prin faptul că a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale ce reglementează diminuarea pensiilor, aduce atingere dreptului constituțional al militarilor la pensie și la un nivel de trai decent, garantat de art. 47 din Constituție. Se precizează, față de considerentele ce fundamentează această soluție, că militarii nu au contribuit, în timpul activității lor, la bugetul asigurărilor sociale de stat, legea specială aplicabilă în materie neprevăzând această obligație și garantându-le pensia ca supliment pe care legiuitorul îl acordă din bugetul de stat în compensare pentru condițiile speciale în care aceștia și-au exercitat profesia, ceea ce ar duce la concluzia, potrivit argumentelor Curții Constituționale, că pensia militară se acordă sau nu, în funcție de posibilități și de politica legiuitorului la un moment sau altul. Revenind asupra obiectului excepției, se arată că, în redactarea actuală, dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 nu permit revizuirea deciziilor Curții Constituționale, care au efect

general obligatoriu, iar lipsa unei căi de atac nu prezintă garanții de independență, imparțialitate și echidistanță și îngrădește accesul liber la justiție, mai ales în cazul în care deciziile Curții încalcă în mod flagrant însăși Constituția. Deși în sistemul de drept român controlul de constituționalitate nu este atributul puterii judecătorești, totuși, prin specificul activității sale jurisdicționale, Curtea Constituțională are caracterul unei instanțe judecătorești, ceea ce implică în mod obligatoriu existența posibilității revenirii asupra unei decizii sau supunerea acesteia cenzurii unui organ superior. În acest sens, cu referire la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este invocată jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 10 februarie 1983 pronunțată în Cauza *Albert și Le Compte împotriva Belgiei* și Hotărârea din 26 octombrie 1984, pronunțată în Cauza *De Cubber împotriva Belgiei*. Or, caracterul suprem este atribuit Constituției, și nu Curții Constituționale. De altfel, chiar instanța constituțională, prin Decizia nr. 64 din 2 iunie 1994, a arătat că „nu poate fi negat dreptul (cetățeanului – n.n.) de a contesta legitimitatea constituțională a legii aplicabile”. În concluzie, singura modalitate de îndreptare a viciului de neconstituționalitate este declararea de către Curtea Constituțională a neconstituționalității dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992. Depune la dosarul cauzei note de ședință.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Curtea Constituțională nu poate fi confundată și nu poate avea trăsăturile unei instanțe judecătorești, rolul său fiind acela de garant al supremației Constituției. Cu privire la incidența art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în materie civilă în cadrul procedurii desfășurate în fața Curții Constituționale, este amintită Hotărârea din 28 iunie 1978 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *König împotriva Germaniei*, în care aceasta a statuat că natura procedurilor, în respectiva speță, avea reduse consecințe în planul aplicării art. 6 paragraful 1 din Convenție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 6.018 din 19 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.397/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Asociația Ofițerilor de Geniu în Rezervă și Retragere „Constantin Hârjeu”, Asociația Cadrelor Militare de Căi Ferate și Transporturi, Asociația Cadrelor de Chimie Militară în Rezervă și Retragere „Constantin T. Nenițescu”, Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ofițeri de Rezervă din România „Dr. Carol Davila”, Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere „A.I. Cuza” — Filiala Sector 5 București, Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate,

în Rezervă și Retragere „Honor et Patria Vae Victis”, Stelian Teodor Palade, Dan Crihan și Constantin Stănășilă într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect o acțiune în constatare a inadmisibilității validării Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, pe motivul că Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 a Curții Constituționale, referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor acestei legi, exercitată înainte de promulgare, încalcă art. 47 din Constituție, și obligarea Curții Constituționale să revizuiască această decizie și să pronunțe, în consecință, o decizie în acord cu prevederile constituționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că, prin caracteristicile de unicitate și independență, conferite de textele de lege criticate, Curtea Constituțională se situează în afara cadrului constituțional, deoarece blochează, practic, accesul la justiție consacrat de art. 21 din Legea fundamentală, sub aspectul revizuirii propriilor decizii. Se arată, totodată, că art. 142 alin. (1) din Constituție nu rezervă Curții Constituționale cele două atribute care o fac intangibilă și nici nu proclamă supremația Curții Constituționale, ci a Constituției. Mai observă autorii excepției că această instituție nu figurează în cuprinsul titlului III din Constituție, intitulat „Autorități publice” și nici nu este inclusă în vreuna dintre puterile recunoscute de art. 1 alin. (4) din Constituție, astfel că s-ar impune analizarea întregii Legi nr. 47/1992 sub aspectul compatibilității ei cu prevederile fundamentale. Se mai susține că interdicția prevăzută de Legea nr. 47/1992, ca judecătorii și personalul Curții Constituționale să dea consultații în probleme de competența Curții Constituționale, este contrară normelor de bun-simț, deoarece prezumă și impune infailibilitatea judecătorilor constituționali, în condițiile în care deciziile Curții, chiar vădit greșite, nu pot fi atacate și nu pot fi îndreptate nici de Curte. În concret, autorii excepției arată că dreptul lor constituțional la pensie, precum și dreptul la un nivel de trai decent au fost afectate prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 a Curții Constituționale și doresc, în consecință, deblocarea accesului la justiție pentru crearea posibilității ca această decizie să fie reevaluată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt constituționale. Se arată, în acest sens, că dreptul de acces liber la justiție, pretins încălcat, este pe deplin respectat, din moment ce autorii excepției au formulat o acțiune în fața instanței judecătorești, care a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate. Prin Decizia nr. 827 din 26 mai 2009, Curtea a statuat că semnificația principiului constituțional al accesului liber la justiție nu se referă la apărarea unui drept, a unei libertăți sau a unui interes legitim în fața Curții Constituționale, în mod direct, ci numai în fața instanțelor judecătorești, care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, realizează justiția. Curtea Constituțională este o autoritate publică politico-jurisdicțională care se situează în afara sferei puterii legislative și care, chiar dacă prezintă caracter juridicțional sub aspectul unor proceduri, nu exercită nicicum funcția puterii judecătorești, caracterizată, printre altele, de existența controlului judiciar. Ca atare, legiuitorul este îndreptățit să reglementeze competența și atribuțiile Curții Constituționale în mod diferit de acela al instanțelor de judecată, fiind vorba de instituții cu natură juridică și funcții diferite. Se mai menționează

că dispozițiile art. 47 alin. (1) și (2) din Constituție, invocate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, având următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2) și (3): „(2) *Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România.*

(3) *Curtea Constituțională este independentă față de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției și prezentei legi.*”

Textele constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 47 — *Nivelul de trai* și ale art. 142 alin. (1) potrivit căruia „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.*” De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai soluționat excepții de neconstituționalitate prin care au fost analizate susțineri de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în dosarul de față, și anume referitoare la încălcarea accesului la justiție datorită lipsei de control judiciar asupra deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională. Prin Decizia nr. 827 din 26 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009, Curtea a reținut, cu privire la critica adusă caracterului general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, că aceasta „este o autoritate publică politico-jurisdicțională care se situează în afara sferei puterii legislative, executive sau judecătorești, rolul său fiind acela de a asigura supremația Constituției, ca Lege fundamentală a statului de drept. Este adevărat că în exercitarea acestei atribuții Curtea dispune de modalități de control juridicțional al supremației Constituției, asemănătoare jurisdicției unei instanțe judecătorești, procedurile prin care se realizează atribuțiile Curții au trăsăturile procedurilor judecătorești, iar în exercitarea atribuțiilor, judecătorii sunt independenți și inamovibili. Acest lucru nu are nicicum însă semnificația exercitării funcției puterii judecătorești sau a existenței posibilității de control judiciar, exercitat de către instanțele de judecată, asupra deciziilor pronunțate de către Curtea Constituțională.

Legiuitorul este îndreptățit să reglementeze competența și atribuțiile Curții Constituționale în mod diferit de acelea ale instanțelor de judecată, fiind vorba de instituții cu natură juridică și funcții diferite, în deplin acord cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorești.”

Referitor la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România*”, Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 1.296 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 18 februarie 2009, că

acest text de lege dă expresie prevederilor cuprinse în art. 142 alin. (1) și art. 146 din Legea fundamentală, precizând rolul Curții de garant al supremației Constituției.

De altfel, cu privire la aceeași problemă, a unicității de competență a Curții Constituționale, aceasta a constatat, prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, că, potrivit Legii fundamentale, singura autoritate abilitată să exercite controlul constituționalității legilor sau ordonanțelor este instanța constituțională. Prin urmare, nici Înalta Curte de Casație și Justiție și nici instanțele judecătorești sau alte autorități publice ale statului nu au competența de a controla constituționalitatea legilor sau ordonanțelor, indiferent dacă acestea sunt sau nu în vigoare.

Curtea constată că argumentele expuse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În plus față de cele reținute în jurisprudența incidentă a Curții Constituționale se impun unele observații.

Orice stat de drept democratic prezumă și impune *ab initio* respectul față de drepturile și libertățile fundamentale, înscrise în Constituție și în actele juridice internaționale. Aceeași Lege fundamentală reglementează entitățile publice — persoane juridice de drept public — menite să asigure funcționarea statului în concordanță cu principiile democrației constituționale. În același scop, Constituția consacră, printre puterile statului, și puterea judecătorească, instanțele judecătorești fiind cele înzestrate, de principiu, cu o competență generală în a judeca litigiile între particulari, respectiv între particulari și autorități publice sau între autorități publice.

În ceea ce privește controlul de constituționalitate, acesta este, de asemenea, înscris în prevederile Legii fundamentale, ca o garanție esențială a respectării drepturilor și principiilor fundamentale într-un stat de drept. Sub aspectul jurisdicției constituționale, în timp s-au impus două modele: cel american, care păstrează plenitudinea de jurisdicție a Curții Supreme, care face parte din puterea judecătorească, respectiv cel european, care dă în competența unei instanțe specializate judecarea cauzelor ce privesc constituționalitatea, instanță situată în afara organizării puterilor statului. Particularitatea Curților Constituționale europene constă în aceea că sunt autorități publice distincte de oricare dintre puterile statului cunoscute tradițional în cadrul democrației constituționale: legislativă, executivă și judecătorească, justiția constituțională reprezentând, așadar, o activitate specializată, diferită de cea specifică autorității judecătorești și exercitată independent de toate celelalte puteri statale. Curțile Constituționale beneficiază de o competență prin atribuire, dar au plenitudine de jurisdicție în privința atribuțiilor stabilite. Curtea Constituțională a României se supune numai Constituției și legii ei organice de organizare și funcționare nr. 47/1992, competența sa fiind stabilită de art. 146 din Legea fundamentală și de Legea nr. 47/1992.

Esența controlului de constituționalitate constă în verificarea compatibilității dintre legi (înainte de promulgare și/sau după intrarea lor în vigoare) și ordonanțe, pe de o parte, și normele fundamentale sau convenționale, pe de altă parte, astfel că instanța de contencios constituțional nu soluționează, la fel ca toate celelalte instanțe judecătorești ce aparțin sistemului judecătorec, litigii sau pricini în care persoanele reclamă, în general, încălcarea unor drepturi sau vătămarea unor interese legitime și pretind, în consecință, anumite modalități concrete pentru revenirea la starea de drept sau de compensare a daunei sau a prejudiciului suferit, ci examinează în drept, și nu în fapt, o reglementare legală, în sensul conformității ei cu prevederile Constituției. Excepția de neconstituționalitate este mijlocul procedural pus la dispoziția oricărei părți dintr-un proces *pendinte* de a susține, în fața Curții Constituționale, vătămarea drepturilor sale prin incidența, în cauza sa, a unui text de lege

considerat a fi neconstituțional. Ajuns în această fază, justițiabilul nu poate susține negarea accesului la justiție, invocarea excepției de neconstituționalitate reflectând tocmai o consecință a exercitării dreptului la acțiune, precum și un mijloc de apărare.

Prin investirea instanței constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate, aceasta din urmă se desprinde de condiția inițială și obligatorie a interesului individual al autorului excepției, raportat la speța dedusă judecării, și capătă caracter de excepție de ordine publică, soluția Curții Constituționale prezentând interes general tocmai prin faptul că ea se reflectă asupra normei legale examinate, și nu asupra aspectelor de fapt ce au relevanță numai în fața instanței de judecată. Constatarea, printr-o decizie a Curții, a neconstituționalității unui text de lege produce efecte juridice *erga omnes*, consecință ce derivă din caracterul de unicitate și independență a autorității de jurisdicție constituțională. În caz contrar, decizia Curții — de respingere — are tot caracter general obligatoriu și are putere numai pentru viitor, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, în sensul că autoritățile publice implicate în speța în care excepția a fost invocată sunt obligate să respecte decizia, atât dispozitivul, cât și considerentele ce au fundamentat-o, însă efectul juridic al unei asemenea decizii se circumscrie numai cadrului procesual al litigiului în care a fost ridicată excepția, deci are caracter *inter partes*. Prin urmare, același text de lege poate fi readus spre examinare în fața Curții Constituționale, având în vedere că pot fi relevate noi aspecte și temeuri constituționale, ce pot justifica, în viitor, o soluție diferită. Posibilitatea reiterării aceleiași excepții de neconstituționalitate, cu respectarea condițiilor legale privind admisibilitatea sa, se poate converti, în planul specific procedurilor constituționale, într-o cale de atac, cu o fizionomie proprie, scopul și finalul acestui demers fiind, în realitate, același cu cel urmărit la promovarea unei căi de atac: readucerea în fața instanței de contencios constituțional a unui text de lege asupra căruia aceasta a mai pronunțat anterior soluții de respingere, însă cu invocarea unor aspecte noi, de natură a determina schimbarea acestei jurisprudențe.

Luând în considerare cele de mai sus, Curtea nu poate reține criticile de neconstituționalitate referitoare la nesocotirea, prin reglementarea art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, a imperativelor impuse de liberul acces la justiție într-un stat de drept. În ce privește invocarea prevederilor art. 47 din Constituție, privind dreptul la un nivel de trai decent, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză. Este adevărat, aceste norme sunt invocate prin raportare la efectele concrete pe care Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor (devenită Legea nr. 119/2010) le produce asupra situației materiale a autorilor excepției prin diminuarea cuantumului pensiei, însă obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate nu îl constituie această decizie, ci prevederile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, care nu au nicio legătură cu dreptul la un nivel de trai decent.

Cât privește invocarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cuprinsul motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională nu neagă *de plano* incidența sa în cadrul procedurilor specifice controlului de constituționalitate. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a avut un caracter evolutiv în acest domeniu, determinat de caracterul eterogen al atribuțiilor și structurilor instanțelor constituționale europene, diversitate explicată prin marja largă de apreciere oferită statelor în reglementarea contenciosului constituțional intern, astfel că, în prezent, s-a conturat și se menține practica potrivit căreia art. 6 din Convenție este aplicabil jurisdicțiilor

constituționale în situația în care controlul de constituționalitate este exercitat la sesizarea particularilor și are o determinare directă asupra drepturilor cu caracter civil ale acestora (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 23 iunie 1993 pronunțată în Cauza *Ruiz-Mateos împotriva Spaniei*, paragrafele 35, 57 și următoarele, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Süßmann împotriva Germaniei*, paragraful 39 și următoarele sau Hotărârea din 25 februarie 2000, pronunțată

în Cauza *Gast și Popp împotriva Germaniei*, paragraful 64 și următoarele). În prezenta cauză, Curtea, având în vedere considerentele deja expuse, constată că nu se pune problema, însă, a încălcării exigențelor dreptului la un proces echitabil, atât sub aspectul celerității impuse de respectarea termenului rezonabil, cât și sub aspectul accesului oricărei persoane la o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Asociația Ofițerilor de Geniu în Rezervă și Retragere „Constantin Hârjeu”, Asociația Cadrelor Militare de Căi Ferate și Transporturi, Asociația Cadrelor de Chimie Militară în Rezervă și Retragere „Constantin T. Nenițescu”, Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ofițeri de Rezervă din România „Dr. Carol Davila”, Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere „A.I. Cuza” — Filiala Sector 5 București, Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și Retragere „Honor et Patria Vae Victis”, Stelian Teodor Palade, Dan Crihan și Constantin Stănășilă în Dosarul nr. 10.397/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) pct. 4 și ale art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

de Societatea Comercială „Combavipor” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.841/196/2011 al Judecătoriei Brăila și care formează obiectul Dosarului nr. 6D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, menționând, în acest sens, Deciziile Curții Constituționale nr. 683 din 11 septembrie 2007 și nr. 547 din 15 mai 2008.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) pct. 4 și ale art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.841/196/2011, **Judecătoria Brăila a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 8 alin. (2) pct. 4 și ale art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Combavipor” — S.A. din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției reglementate de art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate sunt nelegale și neconstituționale, deoarece sancționează operatorul de transport rutier cu amendă contravențională pentru o faptă săvârșită de conducătorul auto, respectiv fapta de a depăși perioada maximă de conducere neîntreruptă cu mai mult de 30 de minute, dar mai puțin de o oră și 30 de minute. Se arată că raportul de prepușenie existent între operatorul de transport rutier și conducătorul auto, care justifică și răspunderea comitentului pentru fapta prepusului, nu corespunde adevărului obiectiv, deoarece operatorul de transport nu are posibilitatea reală de a preveni și de a controla modalitatea în care șoferul respectă prevederile legale referitoare la perioada maximă de conducere neîntreruptă, iar faptul că legea nu îl sancționează pe acesta din urmă se constituie într-un fel de încurajare de continuare a comportamentului ilicit. În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate contravin art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece favorizează conducătorii auto, care nu răspund pentru faptele lor, și, în consecință, propune ca amenda contravențională prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 să fie aplicată conducătorilor auto, și nu operatorilor de transport rutier.

Judecătoria Brăila consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, legiuitorului având în vedere raportul de prepușenie existent între comitent și prepus specific raporturilor de muncă și împrejurarea că modalitatea în care se desfășoară activitatea conducătorului auto se află sub autoritatea exclusivă a angajatorului. Cât privește invocarea art. 15 alin. (1) și a art. 16 alin. (1) din Constituție, apreciază că aceste norme nu au incidentă asupra textelor de lege atacate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază, în punctul său de vedere, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În jurisprudența sa în materie, de pildă Decizia nr. 683 din 11 septembrie 2007, Curtea Constituțională a arătat că între întreprindere sau operatorul de transport rutier și conducătorul auto există un raport de prepușenie, în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto utilizarea instrumentarului și a documentelor prevăzute de lege, iar, pe de altă parte, că răspunderea comitentului, fiind o formă de răspundere pentru fapta altuia, pune la dispoziția acestuia din urmă acțiunea în regres împotriva prepusului său, care este răspunzător în mod direct și nemijlocit. În concluzie, nu poate fi reținută pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție. În ce privește dispozițiile art. 15 din Legea fundamentală, invocate, se arată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale, astfel cum s-a pronunțat Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, de pildă Deciziile nr. 683 din 11 septembrie 2007, nr. 934 din 7 iulie 2011 sau nr. 1.551 din 6 decembrie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (2) pct. 4 și ale art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, astfel cum au fost modificate și completate prin articolul unic pct. 3 și 6 din Legea nr. 52/2010 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 25 martie 2010. Textele de lege criticate prevăd următoarele:

— Art. 8 alin. (2) pct. 4: „(2) Următoarele fapte reprezintă încălcări grave ale dispozițiilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 și, după caz, ale Acordului AETR și constituie contravenții, dacă acestea nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale: (...)

4. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu mai mult de 30 de minute, dar mai puțin de o oră și 30 de minute;”;

— Art. 9 alin. (1) lit. d): „(1) Contravențiile prevăzute la art. 8 se sancționează după cum urmează: (...)

d) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei — faptele prevăzute la alin. (2) pct. 1—11 și 16, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier, și faptele prevăzute la alin. (2) pct. 12—15 și 17, aplicabilă conducătorului auto.”

Normele constituționale invocate sunt cele ale art. 15 alin. (1) referitoare la principiul universalității drepturilor, libertăților și obligațiilor și ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 au mai fost analizate de instanța constituțională din perspectiva unei pretinse contradicții față de art. 16 alin. (1) din Constituție, formulate în cadrul unor critici referitoare la aplicarea sancțiunii amenzii întreprinderii sau operatorului de transport rutier pentru fapte săvârșite în mod direct și nemijlocit de către conducătorul auto. De pildă, prin Decizia nr. 683 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Curtea a constatat că obligarea întreprinderii sau operatorului de transport la plata amenzii pentru o faptă săvârșită de către conducătorul auto este o soluție legislativă justificată prin raportul de prepușenie existent între întreprinderea sau operatorul de transport rutier și conducătorul auto, angajat al acestuia, raport în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto utilizarea instrumentarului și documentelor prevăzute de lege. Totodată, întrucât răspunderea

comitentului este o răspundere pentru fapta altuia, acesta are la dispoziție o acțiune în regres împotriva prepusului.

De asemenea, prin Decizia nr. 934 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 19 august 2011, Curtea a reținut că nimic nu împiedică statul să sancționeze întreprinderea sau operatorul de transport rutier pentru conduita necorespunzătoare a angajatului său, aceasta păstrându-și dreptul de regres împotriva celui care, în mod direct și nemijlocit, este răspunzător.

Având în vedere că în prezenta cauză nu sunt invocate aspecte noi, care să determine o reconsiderare a jurisprudenței

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) pct. 4 și ale art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Combavipor” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.841/196/2011 al Judecătoriei Brăila.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 392

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Bogdan Valentin Bărbuceanu în Dosarul nr. 6.249/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.423D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

Curții în materie, cele reținute în deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Cât privește propunerile autorului excepției, referitoare la persoana asupra căreia ar trebui aplicată amenda contravențională pentru săvârșirea faptei contravenționale reglementate la art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, Curtea reamintește că aprecierile cu caracter de propuneri *de lege ferenda* nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi analizate în calitate de critici de neconstituționalitate, astfel că, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate are caracter inadmisibil.

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și de menținere a practicii Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.249/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Bogdan Valentin Bărbuceanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de obligare la restituirea unui bun mobil și la plata prejudiciului cauzat prin lipsirea de folosința acestuia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 167 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora instanța poate încuviința probele numai dacă socotește că acestea pot duce la dezlegarea pricinii, sunt de natură a îngreuna accesul liber la justiție, întrucât orice probă care are legătură cu cauza poate contribui la aflarea adevărului, și că

aprecierea probelor nu ar trebui lăsată la latitudinea instanței, ci ar trebui să fie distinct și clar reglementată.

Tribunalul Prahova — Secția I civilă, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că textul criticat este constituțional. Se susține, în acest sens, că acesta nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție și nici pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 703 din 31 mai 2011, nr. 981 din 25 iunie 2009 și nr. 887 din 16 iunie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 167 din Codul de procedură civilă. Din analiza notelor scrise ale autorului excepției, Curtea reține că, în realitate, acesta critică dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, asupra cărora instanța de contencios constituțional urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins: „*Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să*

aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere”.

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 din Constituție referitor la liberul acces la justiție și ale art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. b)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.184 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 15 noiembrie 2011, Decizia nr. 1.451 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 16 decembrie 2009, Decizia nr. 981 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 4 august 2009, s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă în raport cu critici similare. Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate conferă instanțelor de judecată competența de a hotărî asupra admisibilității unor probe, în funcție de relevanța și concludența lor, ceea ce constituie un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacrară ei prin lege nu relevă niciun fel de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că dispozițiile art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă prevăd îndatorirea judecătorului de a stăruia, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, consacrand astfel rolul activ al instanței judecătorești în soluționarea cauzei. Curtea, ținând cont de textul legal citat, constată că o expresie a acestui rol este și competența instanțelor judecătorești de a administra probele necesare în vederea lămuririi cauzelor. De aceea, se justifică și competența acestora de a hotărî prin încuviințarea probelor propuse de părți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Bogdan Valentin Bărbuceanu în Dosarul nr. 6.249/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind cooperarea în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, semnat la Skopje la 27 mai 2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind cooperarea în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, semnat la Skopje la 27 mai 2010, denumit în continuare *memorandum*.

Art. 2. — Activitățile de cooperare prevăzute în memorandum se vor finanța din bugetul anual aprobat Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor
și societății informaționale,
Răzvan Mustea-Șerban
Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 377.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind cooperarea în domeniul comunicațiilor și societății informaționale

Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia, denumite în continuare *părți*, având în vedere dezvoltarea pozitivă a relațiilor dintre România și Republica Macedonia, consolidată prin vizite la nivel înalt, care confirmă interesul comun în vederea promovării raporturilor strânse în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, având în vedere că ambele părți vor promova furnizarea tehnologiei și a serviciilor în sectorul IT și intenționează să creeze un parteneriat în sectorul comunicațiilor și societății informaționale, recunoscând nevoia de a promova legături semnificative în sectorul comunicațiilor și societății informaționale, având în vedere capacitățile și oportunitățile din acest sector ale celor două părți, recunoscând existența potențialului pentru efectuarea de schimburi intense între cele două țări în sectorul comunicațiilor și societății informaționale, având interese comune în creșterea investițiilor, sporirea investițiilor, inițiativelor și piețelor aferente sectorului comunicațiilor și societății informaționale și intenționând să implementeze un program de cooperare în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, cu scopul de a dezvolta parteneriate de afaceri între cele două părți, au încheiat următorul memorandum de înțelegere:

ARTICOLUL 1

Obiectivele cooperării

(1) Obiectivul prezentului memorandum de înțelegere (denumit în continuare *memorandum*) este de a stabili relații de cooperare între cele două părți, în vederea concentrării

eforturilor comune și a resurselor tehnice, financiare și umane având ca finalitate dezvoltarea cooperării tehnologice și a activităților inovative, precum și a serviciilor legate de acordarea de asistență, consultanță și instruire tehnică în vederea formării de resurse umane specializate în domeniul comunicațiilor și societății informaționale.

ARTICOLUL 2

Domeniile de cooperare

(1) Principalele domenii de cooperare între cele două părți, fără a fi limitate la acestea, sunt următoarele:

a) schimbul de date în domeniul reglementărilor, standardizării și al convențiilor internaționale relevante în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, precum și în cel al tehnologiilor și mijloacelor tehnice noi;

b) stimularea investițiilor în cele două țări în domeniul comunicațiilor și societății informaționale;

c) dezvoltarea, pe baza proiectelor colective, a grupurilor de lucru comune în domeniul comunicațiilor și societății informaționale, în fiecare din cele două țări sau în terțe țări, în condiții acceptate de comun acord;

d) sprijinirea companiilor interesate din cele două țări în activitatea lor de parteneriat;

e) pregătirea în domeniul comunicațiilor și societății informaționale;

f) dezvoltarea resurselor umane în domeniul educației IT și al educației bazate pe IT;

g) organizarea și facilitarea participării la seminare, conferințe, forumuri comune, evenimente și târguri internaționale organizate de fiecare din cele două țări;

h) informarea și identificarea schimbului de date necesar pentru serviciile electronice (e-Services, e-Visa, e-commerce) și de securitate informatică;

i) sprijinirea comună în cadrul organizațiilor internaționale, atunci când interesele naționale ale celor două țări coincid.

(2) Activitățile specifice de interes comun vor fi desfășurate în cadrul stabilit de prezentul memorandum și vor fi reglementate prin înțelegeri specifice. În aceste înțelegeri, aspectele referitoare la cheltuieli și investiții, confidențialitate, proprietate intelectuală, precum și toate detaliile care vor asigura o înțelegere clară a provenienței și modului de utilizare a resurselor și beneficiilor ambelor părți vor fi specificate.

În timpul activităților desfășurate de către organele competente, limba engleză va fi utilizată drept limbă de lucru.

ARTICOLUL 3

Fonduri și resurse

(1) Desfășurarea de activități de cooperare în conformitate cu prezentul memorandum va fi condiționată de existența resurselor de finanțare, precum și a altor resurse ale părților.

(2) Costurile activităților de cooperare vor fi suportate într-o modalitate ce va fi ulterior convenită.

ARTICOLUL 4

Aplicarea memorandumului

(1) Prezentul memorandum va fi implementat de către un comitet de coordonare compus din reprezentanți ai ambelor părți și a cărui structură va fi stabilită la o dată ulterioară. Acest comitet va fi înființat în termen de o (1) lună de la data intrării în vigoare a prezentului memorandum.

Drept care, reprezentanții deplin autorizați ai părților au semnat prezentul memorandum de înțelegere.

Semnat la Skopje la data de 27 mai 2010, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, macedoneană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Bogdan Mazuru,

secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Externe

(2) Comitetul va fi responsabil cu definirea metodologiilor, mecanismelor și procedurilor pentru dezvoltarea activităților stabilite prin prezentul memorandum, inclusiv fezabilitatea și cerințele financiare. Comitetul se va întruni cel puțin o dată pe an, alternativ în România și în Republica Macedonia, în funcție de acordul dintre părți.

ARTICOLUL 5

Drepturile de proprietate intelectuală

Drepturile de proprietate intelectuală rezultate din proiectele realizate în temeiul prezentului memorandum vor fi convenite distinct, prin acte adiționale, încheiate la data inițierii fiecărui proiect bilateral.

ARTICOLUL 6

Confidențialitatea informațiilor

Niciuna dintre părți nu va dezvălui sau distribui unui terț informații confidențiale furnizate de cealaltă parte în cursul desfășurării activităților de cooperare conform prezentului memorandum, cu excepția permisiunii scrise din partea celeilalte părți și în limitele acestei permisiuni sau în conformitate cu prevederile legale.

ARTICOLUL 7

Intrarea în vigoare și valabilitatea

(1) Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care părțile își vor comunica îndeplinirea procedurilor legale interne privind intrarea în vigoare și va fi prelungit automat pe noi perioade de câte patru (4) ani dacă niciuna din părți nu îl denunță.

(2) Fiecare parte poate denunța memorandumul prin notificare scrisă către cealaltă parte prin căi diplomatice. În acest caz, memorandumul de înțelegere își va înceta valabilitatea după trei (3) luni de la data notei scrise de denunțare transmise celeilalte părți.

ARTICOLUL 8

Amendamente

(1) Prezentul memorandum poate fi amendat prin acordul scris al ambelor părți.

(2) Amendamentele acestui memorandum vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile art. 7 paragraful (1).

ARTICOLUL 9

Clauze finale

Dispozițiile prezentului memorandum nu afectează drepturile și obligațiile părților ce decurg din alte acorduri internaționale încheiate. Aplicarea prezentului memorandum nu aduce atingere obligațiilor României ca stat membru al Uniunii Europene. Prezentul memorandum nu poate fi interpretat sau invocat astfel încât să anuleze ori să afecteze obligațiile ce decurg din orice alt acord încheiat între Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele membre, pe de o parte, și Republica Macedonia, pe de altă parte.

Pentru Guvernul Republicii Macedonia,

Pavle Sazdov,

secretar de stat în cadrul Ministerului Societății Informaționale

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

BIROUL ROMÂN DE METROLOGIE LEGALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Listei oficiale a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2012

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 193/2002 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare,

în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2012, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 6 luni de la data publicării.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 48/2010 pentru aprobarea Listei oficiale a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 22 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală,
Fănel Iacobescu

București, 15 mai 2012.
Nr. 148.

ANEXĂ

LISTA OFICIALĂ a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2012

Art. 1. — Prezentul document stabilește, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare, categoriile și sortimentele

de mijloace de măsurare supuse controlului metrologic legal — tabelul, modalitățile de control metrologic legal aplicabile acestora, precum și intervalele maxime admise între două verificări metrologice succesive.

Tabel — Categoriile și sortimente de mijloace de măsurare supuse controlului metrologic legal

Nr. crt.	Categoriile		Sortimente		Modalități de control	Periodicitate (ani) ¹⁾
	Poziția	Denumirea	Poziția	Denumirea		
0	1	2	3	4	5	6
1	L3	Echipamente electronice pentru măsurarea lemnului rotund	L3-1	Echipamente electronice pentru măsurarea lemnului rotund ²⁾	AM; VI; VP	2
2	L7	Măsurii materializate de lungime ³⁾	L7-1	Rigle gradate pentru măsurarea lungimii țesăturilor	VI-CEE ³⁾ ; VP	2
			L7-2	Rigle gradate pentru măsurarea nivelului în rezervoare	VI-CEE ³⁾ ; VP	2
			L7-3	Rulete și panglici de măsurare	VI-CEE ³⁾ ; VP	2
3	L14	Aparate pentru măsurări dimensionale ³⁾	L14-1	Aparate de măsurat lungimi	VI ⁴⁾ ; VP	2
			L14-2	Aparate de măsurat arii	VI ⁴⁾ ; VP	2
			L14-3	Aparate de măsurat multidimensional	VI ⁴⁾ ; VP	2

0	1	2	3	4	5	6
4	L15	Aparate pentru măsurarea nivelului lichidelor	L15-1	Aparate pentru măsurarea nivelului de lichid în rezervoare fixe de stocare	AM; VI; VP	2
5	L21	Măsuri de volum pentru lichide ³⁾	L21-2	Măsuri de volum utilizate în vânzări directe de lichide	VI ⁴⁾ ; VP ⁵⁾	1
6	L25	Cisterne	L25-1	Cisterne auto	AM; VI ⁶⁾ ; VP ⁶⁾	6
			L25-2	Cisterne de cale ferată	AM; VI ⁶⁾ ; VP ⁶⁾	6
7	L28	Rezervoare de stocare pentru lichide	L28-1	Rezervoare de stocare pentru lichide, altele decât cele pentru gaze lichefiate	VI ⁶⁾ ; VP ⁶⁾	12
8	L30	Sisteme de măsurare continuă și dinamică a cantităților de lichide, altele decât apa ³⁾ , ⁷⁾	L30-1	Sisteme de măsurare a cantităților de lichide, altele decât apa, până la DN 400 mm: — sisteme de măsurare instalate pe conductă — sisteme de măsurare instalate pe cisterne auto — sisteme de măsurare instalate pe locomotive — sisteme de măsurare utilizate la încărcarea/descărcarea navelor, cisternelor auto și/sau cisternelor de cale ferată — sisteme de măsurare pentru lapte — sisteme de măsurare pentru realimentarea avioanelor — sisteme de măsurare pentru gaze combustibile lichefiate (altele decât distribuitorii de combustibil)	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	3
			L30-2	Contoare pentru lichide, altele decât apa, până la DN 400 mm	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	3
			L30-3	Calculatoare (de debit) pentru sisteme de măsurare a cantităților de lichide, altele decât apa	VI ⁴⁾ ; VP	3
			L30-4	Distribuitoare de combustibil	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	1
			L30-5	Traductoare de presiune pentru sisteme de măsurare a cantităților de lichide, altele decât apa	VI ⁴⁾ ; VP	3
			L30-6	Traductoare de temperatură (termorezistențe)/adaptoare de temperatură pentru sisteme de măsurare a cantităților de lichide, altele decât apa	VI ⁴⁾ ; VP	3
			L30-7	Traductoare de debit pentru sisteme de măsurare a cantităților de lichide, altele decât apa	VI ⁴⁾ ; VP	3
			L30-8	Calculatoare electronice pentru distribuitoare de combustibil pentru autovehicule	VI ⁴⁾	—
			L30-9	Traductoare de densitate pentru sisteme de măsurare a cantităților de lichide, altele decât apa	VI ⁴⁾ ; VP	3

0	1	2	3	4	5	6
9	L32	Contoare de apă ⁸⁾	L32-1	Contoare de apă rece, curată, până la DN 200 mm	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	7
			L32-2	Contoare de apă caldă, curată, până la DN 200 mm	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	4
10	L33	Contoare de gaz ⁹⁾	L33-5	Dispozitive de conversie a volumului	AM ¹¹⁾ ; VI ¹²⁾ ; VP	8
			L33-6	Contoare de gaz cu debitul maxim de până la 2.500 m ³ /h ¹⁰⁾	AM ¹¹⁾ ; VI ¹²⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	8
11	L37	Sisteme de măsurare a cantităților de gaz combustibil ⁷⁾	L37-2	Sisteme de măsurare cu diafragmă a cantităților de gaz combustibil, inclusiv subansamblurile acestora ¹³⁾	AM; VI; VP	2
			L37-11	Sisteme de măsurare a cantităților de gaz, cu debitul maxim de până la 2.500 m ³ /h, altele decât cele de la poziția L37-2, inclusiv subansamblurile acestora ¹⁴⁾	VP	2
12	L44	Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)	L44-1	Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)	AM; VI; VP	1
13	L45	Instalații de măsurare a vitezei la locomotive și rame de metrou	L45-1	Instalații de măsurare a vitezei la locomotive și rame de metrou	AM; VI; VP	1
14	L48	Taximetre ³⁾	L48-1	Taximetre electronice	VI ⁴⁾ ; VP	1
15	L49	Greutăți de lucru	L49-1	Greutăți clasă E2, F1, F2, M1, M2, M3	VI/VI-CEE; VP	1
16	L51	Aparate pentru măsurarea masei hectolitrică a cerealelor	L51-2	Balanțe de cereale de 1 l	AM; VI; VP	1
17	L52	Aparate de cântărit cu funcționare neautomată ¹⁵⁾	L52-1	Aparate de cântărit cu funcționare neautomată	VP	1
18	L53	Aparate de cântărit cu funcționare automată ³⁾	L53-1	Aparate pentru sortare-etichetare cu funcționare automată	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	1
			L53-2	Aparate totalizatoare continue	VI ⁴⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	1
			L53-3	Aparate totalizatoare discontinue	VI ⁴⁾ ; VP	1
			L53-4	Dozatoare gravimetrice cu funcționare automată	VI ⁴⁾ ; VP	1
			L53-5	Basculă-pod feroviare cu funcționare automată	VI ⁴⁾ ; VP	1
19	L55	Instalații de cântărire în mers pentru vehicule rutiere	L55-1	Instalații de cântărire în mers pentru vehicule rutiere	AM; VI; VP	1
20	L59	Standuri pentru verificarea sistemului de frânare al vehiculelor rutiere	L59-1	Standuri pentru verificarea sistemului de frânare al vehiculelor rutiere	AM; VI; VP	1
21	L62	Manometre	L62-3	Manometre pentru măsurarea presiunii în pneurile autovehiculelor	AM/AM-CEE; VI/VI-CEE; VP	1

0	1	2	3	4	5	6
22	L73	Contoare de energie termică ⁸⁾	L73-1	Contoare de energie termică, până la DN 200 mm	VI ⁴⁾ ; VP ¹⁶⁾	4
			L73-2	Calculatoare pentru contoare de energie termică	VI ⁴⁾ ; VP	4
			L73-3	Perechi de termorezistențe pentru contoare de energie termică	VI ⁴⁾ ; VP	4
			L73-4	Traductoare de debit pentru contoare de energie termică, până la DN 200 mm	VI ⁴⁾ ; VP	4
23	L75	Contoare de energie termică în circuit deschis ⁷⁾	L75-1	Contoare de energie termică în circuit deschis, până la DN 200 mm, inclusiv subansamblurile acestora ¹⁷⁾	AM; VI; VP	4
24	L79	Transformatoare pentru măsurare	L79-1	Transformatoare de curent pentru măsurare	AM; VI	—
			L79-2	Transformatoare de tensiune pentru măsurare	AM; VI	—
25	L81	Contoare de energie electrică activă ⁹⁾	L81-1	Contoare de energie electrică activă	AM ¹¹⁾ ; VI ¹²⁾ /VI-CEE ⁴⁾ ; VP	10
26	L82	Contoare de energie electrică reactivă	L82-1	Contoare de energie electrică reactivă	AM; VI; VP	10
27	L88	Opacimetre	L88-1	Opacimetre pentru motoare Diesel	AM; VI; VP	1
28	L89	Dioptrimetre	L89-1	Dioptrimetre	VP	2
29	L92	Mijloace de măsurare a nivelului de presiune acustică utilizate în măsurări privind protecția muncii și protecția mediului	L92-2	Sonometre	VI; VP	1
			L92-4	Dozimetre de zgomot	VI; VP	1
			L92-5	Expozimetre sonore individuale	VI; VP	1
30	L106	Refractometre și polarimetre pentru determinarea concentrației de zahăr	L106-1	Refractometre pentru determinarea concentrației de zahăr	AM; VI; VP	1
			L106-2	Polarimetre pentru determinarea concentrației de zahăr	AM; VI; VP	1
31	L108	Alcoolmetre	L108-1	Alcoolmetre	AM/AM-CEE; VI/VI-CEE; VP	2
32	L112	Umidimetre	L112-1	Umidimetre pentru grăunțe de cereale și semințe oleaginoase	AM; VI; VP	1
			L112-2	Umidimetre pentru eşantioane de lemn	AM; VI; VP	1
			L112-3	Umidimetre pentru tutun	AM; VI; VP	1
33	L117	Analizoare de gaze ³⁾	L117-1	Analizoare de gaze de eşapament	VI ⁴⁾ ; VP	1
34	L119	Gazcromatografe ¹⁸⁾	L119-1	Gazcromatografe	AM; VI	—
35	L121	Etilometre	L121-1	Etilometre	AM; VI; VP	1
36	L124	Contaminometre	L124-1	Contaminometre	VI; VP	3

0	1	2	3	4	5	6
37	L125	Dozimetre/Debitmetre pentru radiații	L125-1	Dozimetre pentru radiații	VI; VP	1
			L125-2	Debitmetre pentru radiații	VI; VP	1
			L125-3	Expozimetre pentru radiații	VI; VP	1

¹⁾ Periodicitatea, exprimată în ani, se referă la intervalele maxime admise între două verificări metrologice succesive.

²⁾ Se admite ca mijloacele de măsurare aflate în utilizare la data intrării în vigoare a prezentei liste oficiale să fie prezentate la verificarea metrologică periodică (fără a mai fi necesare AM și VI) în termen de cel mult un an de la respectiva dată.

³⁾ Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a mijloacelor de măsurare din această categorie se realizează conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 264/2006 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a mijloacelor de măsurare, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 264/2006). Mijloacele de măsurare din această categorie aflate în utilizare se supun modalităților de control metrologic legal aplicabile în această etapă, dacă au fost introduse pe piață și puse în funcțiune conform prevederilor HG nr. 264/2006 sau conform prevederilor legislației metrologice naționale aplicabile anterior intrării în vigoare a hotărârii menționate.

⁴⁾ Modalitatea de control se aplică numai mijloacelor de măsurare la care introducerea pe piață și punerea în funcțiune se fac conform prevederilor art. 24 din HG nr. 264/2006.

⁵⁾ Măsurile de volum din sticlă nu se supun verificării metrologice periodice (VP).

⁶⁾ Cu ocazia verificării metrologice inițiale sau periodice se emite în mod obligatoriu și certificat de calibrare.

⁷⁾ Controlul metrologic legal se exercită și asupra subsansamblurilor componente numai dacă norma de metrologie legală specifică le evidențiază explicit și prevede pentru ele cerințe metrologice și tehnice distincte.

⁸⁾ Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a mijloacelor de măsurare din această categorie se realizează conform prevederilor HG nr. 264/2006. Mijloacele de măsurare din această categorie aflate în utilizare se supun modalităților de control metrologic legal aplicabile în această etapă dacă au fost introduse pe piață și puse în funcțiune conform prevederilor HG nr. 264/2006 sau conform prevederilor legislației metrologice naționale aplicabile anterior intrării în vigoare a acestei hotărâri și dacă sunt utilizate în aplicațiile prevăzute în anexa specifică la HG nr. 264/2006 corespunzătoare acestei categorii.

⁹⁾ Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a mijloacelor de măsurare din această categorie, cu excepția celor prevăzute în nota 12, se realizează conform prevederilor HG nr. 264/2006.

¹⁰⁾ În acest sortiment sunt cuprinse și mijloacele de măsurare care au fost încadrate în Lista mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2010 la sortimentele L33-1, L33-2, L33-3 și L33-4.

¹¹⁾ Modalitatea de control se aplică mijloacelor de măsurare din sortimentul respectiv care sunt destinate utilizării în alte aplicații decât cele prevăzute în anexa specifică la HG nr. 264/2006 corespunzătoare acestei categorii. Modalitatea de control nu se aplică mijloacelor de măsurare care corespund prevederilor HG nr. 264/2006.

¹²⁾ Modalitatea de control se aplică mijloacelor de măsurare introduse pe piață conform prevederilor art. 24 din HG nr. 264/2006 sau mijloacelor de măsurare prevăzute la nota 11.

¹³⁾ Diafragmele care intră în componența sistemelor de măsurare a cantităților de gaz combustibil nu se consideră subsansambluri, fiind evaluate în cadrul ansamblului.

¹⁴⁾ Mijloacele de măsurare din acest sortiment se referă la sistemele de măsurare a cantităților de gaz, aflate în utilizare, care au în compunere contoare de gaz și care au fost introduse pe piață și puse în funcțiune conform prevederilor legislației naționale aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, încadrate în Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2010 la sortimentul L 37-2.

¹⁵⁾ Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a mijloacelor de măsurare din această categorie se realizează conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 617/2003 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, republicată, cu modificările ulterioare (HG nr. 617/2003). Mijloacele de măsurare din această categorie aflate în utilizare se supun modalităților de control metrologic legal aplicabile în această etapă, dacă au fost introduse pe piață și puse în funcțiune conform prevederilor HG nr. 617/2003 sau conform prevederilor legislației metrologice naționale aplicabile anterior intrării în vigoare a hotărârii menționate.

¹⁶⁾ Modalitatea de control se aplică contoarelor de energie termică combinate introduse pe piață și puse în funcțiune conform prevederilor legislației metrologice naționale aplicabile anterior intrării în vigoare a HG nr. 264/2006 sau introduse pe piață și puse în funcțiune conform art. 24 din HG nr. 264/2006 și contoarelor de energie termică complete.

¹⁷⁾ Mijloacele de măsurare din cadrul acestui sortiment care corespund prevederilor HG nr. 264/2006 pot fi utilizate în circuite deschise fără a mai fi necesare AM și VI în situația în care caracteristicile tehnice și metrologice permit utilizarea acestora în astfel de circuite.

¹⁸⁾ Această categorie nu se referă la gazcromatografele care constituie parte a unui convertor de volum de gaz introdus pe piață și pus în funcțiune conform HG nr. 264/2006.

Art. 2. — În sensul prezentului document, următorii termeni sunt definiți astfel:

a) *categorie de mijloace de măsurare* — grup de mijloace de măsurare cărora li se impun, prin una sau mai multe reglementări de metrologie legală, aceleași cerințe metrologice și tehnice. În general, unei categorii de mijloace de măsurare îi corespunde o singură normă de metrologie legală specifică;

b) *sortiment de mijloace de măsurare* — grup de mijloace de măsurare aparținând aceleiași categorii de mijloace de măsurare, asociate pe baza similitudinii principiilor de funcționare, soluțiilor constructive, domeniilor de utilizare, condițiilor de funcționare și/sau domeniilor/intervalelor de măsurare. În general, mijloacele de măsurare din același sortiment sunt supuse controlului metrologic legal pe baza aceleiași proceduri de încercare/verificare sau pe baza unor proceduri de încercare/verificare similare.

Art. 3. — Asupra mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal se exercită, în condițiile stabilite prin instrucțiuni și norme de metrologie legală, precum și prin prezentul document, următoarele modalități de control:

- a) aplicabile tuturor sortimentelor de mijloace de măsurare:
- verificarea metrologică după reparare sau modificare;
 - inspecția și testarea inopinată;
 - supravegherea metrologică a utilizării;

b) aplicabile într-o manieră diferențiată fiecărui sortiment, conform coloanei 5 a tabelului prezentat la art. 1:

- aprobarea de model (AM);
- aprobarea de model CEE (AM-CEE);
- verificarea metrologică inițială (VI);
- verificarea inițială CEE (VI-CEE);
- verificarea metrologică periodică (VP).

Art. 4. — Mijloacele de măsurare din categoriile și sortimentele specificate în tabelul prezentat la art. 1 se supun controlului metrologic legal, dacă sunt utilizate în următoarele măsurări de interes public:

a) măsurări efectuate în scopul asigurării eficacității supravegherii fiscale:

- măsurări efectuate de personalul din cadrul instituțiilor publice și organismelor abilitate, pentru stabilirea unor impozite, taxe, amenzi, penalizări sau altor tipuri similare de plăți;

b) măsurări efectuate în scopul asigurării corectitudinii tranzacțiilor comerciale și a protecției consumatorilor:

- măsurări efectuate în transferurile de utilități publice;
- măsurări efectuate în cadrul activităților de comercializare directă a produselor și mărfurilor către populație;
- măsurări de masă în tranzacții comerciale;

- măsurări efectuate în scopul fabricării preambalatelor;
- măsurări efectuate în scopul stabilirii sumelor de plată pentru transportul de persoane și de mărfuri;
- măsurări efectuate în scopul determinării concentrației de zahăr în sucuri și siropuri;
- măsurări efectuate în scopul determinării masei hectolitrică a cerealelor;
- măsurări efectuate în scopul determinării umidității grăunțelor de cereale, semințelor oleaginoase, eșantioanelor de lemn sau de tutun;
- măsurări efectuate în scopul determinării concentrației alcoolice a băuturilor;
- măsurări efectuate în scopul stabilirii sumelor de plată pentru trimiterea poștale;
- c) măsurări efectuate în scopul asigurării protecției mediului:
 - măsurări efectuate de personalul din cadrul instituțiilor publice și organismelor abilitate, în activități de supraveghere a unor mărimi importante pentru protecția mediului;
 - măsurări efectuate de personalul din cadrul instituțiilor publice competente, în activități de constatare a contravențiilor și infracțiunilor la legislația privind protecția mediului;
- d) măsurări efectuate în scopul asigurării securității sociale:
 - măsurări efectuate de personalul din cadrul instituțiilor publice și organismelor abilitate, în activități de supraveghere a unor mărimi importante pentru protecția muncii;
 - măsurări efectuate cu prilejul inspecțiilor tehnice ale autovehiculelor, în scopul certificării stării tehnice a acestora;
 - măsurări efectuate de agenții de circulație, în scopul aplicării reglementărilor privind circulația pe drumurile publice;
 - măsurări efectuate în scopul asigurării condițiilor de siguranță în transporturile auto, pe calea ferată sau cu metroul;
 - măsurări efectuate de personalul din cadrul organismelor abilitate pentru protecția drumurilor publice;
- e) măsurări privind sănătatea populației:
 - determinarea masei pentru prepararea medicamentelor în farmacie, conform prescripțiilor medicale, și pentru efectuarea analizelor în laboratoare medicale și farmaceutice.

Art. 5. — Mijloacele de măsurare supuse controlului metrologic legal, precum și măsurările de interes public concrete în care se utilizează acestea sunt definite în normele de metrologie legală sau, după caz, în normele de metrologie legală CEE.

Art. 6. — Pentru verificările metrologice ale mijloacelor de măsurare pot fi utilizate și alte documente de referință decât cele prevăzute la art. 5, dar numai în situații și pentru perioade de timp stabilite explicit în ordinele de aprobare a normelor de metrologie legală.

Art. 7. — În cazul mijloacelor de măsurare cu aprobare de model CEE, aflate în utilizare, solicitantul verificării metrologice periodice poate opta fie pentru verificarea îndeplinirii cerințelor din norma de metrologie legală CEE, fie pentru verificarea îndeplinirii cerințelor din norma de metrologie legală națională similară.

Art. 8. — Periodicitatea prevăzută în coloana 6 a tabelului prezentat la art. 1 reprezintă intervalul maxim admis între două verificări metrologice succesive, oricare ar fi acestea (verificarea metrologică inițială, verificarea inițială CEE, verificarea metrologică periodică sau verificarea metrologică după reparare ori modificare).

Art. 9. — La mijloacele de măsurare introduse pe piață și puse în funcțiune conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.055/2001 privind condițiile de introducere pe piață a mijloacelor de măsurare, cu modificările și completările ulterioare, ale HG nr. 617/2003 și ale HG nr. 264/2006 sau ale directivelor europene corespondente, prima verificare metrologică periodică trebuie să se efectueze în intervalul maxim de timp prevăzut în coloana 6 a tabelului prezentat la art. 1, calculat începând cu data punerii în funcțiune a mijlocului de măsurare respectiv.

Art. 10. — În cazul unor echipamente care îndeplinesc funcțiile mai multor mijloace de măsurare prevăzute în tabelul prezentat la art. 1, controlul metrologic legal se exercită separat pentru fiecare funcție de măsurare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 597242